

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/59/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3815010398
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 09. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Vranka
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3815010398.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Rastislava Vranku a sudcov JUDr. Romana Hargaša a JUDr. Dušana Krč-Šeberu v trestnej veci proti obžalovanému D. Q., pre zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1 Trestného zákona č. 300/2005 Z.z. v znení zákona č. 262/2011 Z.z. (ďalej len Tr.zák.) prejednal na verejnom zasadnutí dňa 12. septembra 2016 odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Prievidza podané v neprospech obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 5. apríla 2016, sp.zn. 1T/121/2015 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolanie prokurátora zamietá, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 5. apríla 2016, sp.zn. 1T/121/2015, bol obžalovaný D. Q. podľa § 285 písm. a/ Tr.por. oslobodený spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Prievidza zo dňa 31.7.2015, sp.zn. 2Pv/756/11/3307-14 pre skutok kvalifikovaný ako zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1 Tr.zák., ktorý po čiastočnej úprave okresným súdom mal spáchať na tom skutkovom základe, že dňa 20. októbra 2011 okolo 15.30 hod. v Handlovej, okres Prievidza, v záhradnej chatke nad Pekárskou ulicou donútil W. E. k súloži v čase, keď sedel s poškodenou na posteli v Chatke tak, že poškodenú zvalil na posteľ, priľahol ju sčasti vlastným telom po tom, čo jej stiahol nohavice so spodným prádlom a napriek tomu, že poškodená opakovane prejavila nesúhlas s pohlavným stykom, bila obžalovaného pästami, kopala nohami a kričala o pomoc, vykonal s poškodenou súlož.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože ho ihneď po jeho vyhlásení, teda v zákonnej pätnásťdňovej lehote, podaným odvolaním napadol v neprospech obžalovanej prokurátor pre nesprávnosť výroku o oslobodení obžalovaného D. Q., t.j. výrokov o vine a treste.

Prokurátor v písomnom odôvodnení odvolania považoval hodnotenie vykonaných dôkazov okresným súdom za nedôsledné a nesprávne a nestotožnil sa ani s jeho záverom o oslobodení obžalovaného D. Q.. Podľa názoru prokurátora sa okresný súd nedostatočne vysporiadal so závermi znaleckého posudku vypracovaného O. S. T., ktorý síce potvrdil skutočnosť, že obžalovaný a poškodená nemali vzájomné stopy DNA, ale zároveň sa nevedel vyjadriť, či sa biologické stopy, či už na penise alebo v pošve musia po pohlavnom styku zachovať, keďže to závisí od prostredia a tiež na tom, ako bol vzatý odber biologických stôp. Podľa prokurátora preto nie je možné skutočnosť, že sa nenašli vzájomné biologické stopy pričítať v prospech obžalovaného a z toho dôvodu ho vyvíňovať z trestnej činnosti. Rovnako skutočnosť, že poškodená bola v čase skutku pod vplyvom alkoholu, nemôže byť podľa prokurátora okolnosťou odôvodňujúcou oslobodenie obžalovaného spod obžaloby. Podľa názoru prokurátora práve táto okolnosť zrejme prispela k tomu, že obžalovaný sa skutku dopustil z dôvodu alkoholického opojenia poškodenej, ktorá sa nedokázala dostatočne a účinne brániť, a preto podľa názoru prokurátora ani neboli na tele obžalovaného stopy po zápase, hoci poškodená vypovedala, že ho udierala a snažila sa ho dať preč. Výpoveď poškodenej ohľadne skutku považoval prokurátor za vierohodnú s poukazom na to, že poškodená skutočnosti, ktoré si nepamätala, nepopisovala, ale uviedla, že nevie, nesnažila sa vymyslieť

dej toho, na čo si nespomínala, pričom od začiatku prípravného konania zotrvala na svojich tvrdeniach a o skutku ihneď povedala matke a zavolala políciu. Podľa prokurátora dôkazom, ktorý preukazoval pravdivosť tvrdení poškodenej, bola skutočnosť, že na deke v chatke bola nájdená biologická stopa obžalovaného - sperma, čo podľa prokurátora potvrdzuje verziu poškodenej, že skutok trval asi 10 minút, ale k výronu semena do pošvy nedošlo. Tvrdenia obžalovaného ohľadom nájdenej biologickej stopy, podľa ktorých on je onanista, a preto sa našla táto stopa na deke, považoval prokurátor za nevierohodné, rovnako aj ostatné časti jeho výpovede, ktoré sú podľa neho rozporné a účelové. Poukazoval aj na to, že obžalovaný dvakrát v priebehu prípravného konania odmietol konfrontáciu s poškodenou, čo rovnako podľa názoru prokurátora nasvedčuje pravdivosti výpovede poškodenej. Na základe uvedených dôvodov preto prokurátor navrhol, aby krajský súd podľa § 321 ods. 1 písm. b/, d/ Tr.por. napadnutý rozsudok zrušil a aby podľa § 322 ods. 1 Tr.por. vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Prokurátorka nadriadenej krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu v súlade s písomným odôvodneným odvolaním rovnako navrhla, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b/, d/ Tr.por. napadnutý rozsudok zrušil a aby podľa § 322 ods. 1 Tr.por. vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania prokurátora podľa § 316 ods. 1 Tr.por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr.por., na podklade podaného odvolania, ktoré mu spolu so spisom bolo predložené dňa 8. júla 2016, vykonal dňa 12. septembra 2016 verejné zasadnutie v zmysle § 293 ods. 5 Tr.por. v neprítomnosti obžalovaného D. Q., pretože na taký postup boli splnené zákonné podmienky (obžalovanému bolo upovedomenie na verejné zasadnutie riadne a včas doručené dňa 18.7.2016 postupom podľa § 66 ods. 4 Tr.por., bol poučený o možnosti konania verejného zasadnutia bez jeho prítomnosti, avšak na verejné zasadnutie sa nedostavil a svoju neúčast' ani hodnoverným spôsobom neospravedlnil). Na verejnom zasadnutí odvolací súd preskúmal postupom podľa § 317 ods. 1 Tr.por. zákonnosť a odôvodnenosť prokurátorom napadnutého výroku rozsudku o oslobodení obžalovaného spod obžaloby (o vine a treste), ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa vykonal všetky potrebné dôkazy v rozsahu nevyhnutnom na objasnenie skutkového stavu vecí a tieto správne vyhodnotil jednotlivo i v ich súhrne tak, ako mu ukladajú ustanovenia § 2 ods. 10 a 12 Tr.por. a dospel ku správnym skutkovým zisteniam i právnym záverom. Súd prvého stupňa svoje skutkové zistenia správne oprel o výpovede obžalovaného D. Q., o svedecké výpovede poškodenej W. E., R. E., C. H., ako aj o zistenia a závery vyplývajúce zo znaleckých posudkov z odvetví kriminalistickej toxikológie a kriminalistickej biológie a genetickej analýzy i O.. E. M. a O.. S. T. a listinné dôkazy, na ktoré v napadnutom rozsudku poukázal. Na ich podklade dôvodne neakceptoval tvrdenia obsiahnuté v obžalobnom návrhu vo vzťahu ku skutkovým zisteniam a právnym záverom uvedeným v napadnutom rozsudku. Tieto svoje skutkové zistenia a právne závery v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr.por. vecne správne a presvedčivo odôvodnil v napadnutom rozsudku a pritom presvedčivo vysvetlil, o ktoré skutočnosti oprel svoje závery o oslobodení obžalovaného spod obžaloby. Jeho rozhodnutie o oslobodení obžalovaného D. Q. spod obžaloby podľa § 285 písm. a/ Tr.por. pre skutok kvalifikovaný ako zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1 Tr.zák. z dôvodu, že nebolo dokázané, že sa stal tento skutok a že by ho spáchal obžalovaný D. Q., je založené na starostlivom vyhodnení celého dokazovania, a to spôsobom ako prikazuje ustanovenie § 2 ods. 12 Tr.por. Úvahy a závery okresného súdu založené na zásadách logického konania a uvažovania sú vecne správne, v súlade aj so zrušujúcim uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 25. januára 2016, sp.zn. 3To/103/2015 a odvolací súd sa s nimi stotožňuje.

Súd prvého stupňa na podklade vo veci vykonaných dôkazov, na ktoré poukázal v odôvodnení napadnutého rozsudku, správne zistil, že vykonané dôkazy pripúšťajú dve protichodné a navzájom sa vylučujúce verzie (možnosti) skutkového riešenia. Podľa jednej, prezentovanej obžalobou, sa mohol žalovaný skutok stať a mohol ho obžalovaný D. Q. spáchať spôsobom uvedeným v obžalobe. Avšak podľa druhej, prezentovanej obhajobnými tvrdeniami a výpoveďami obžalovaného D. Q. a dôkazmi vykonanými súdom prvého stupňa a z nich vyvodenými závermi okresného súdu, na ktoré poukázal v

odôvodnení napadnutého rozsudku, sa skutok uvedený v obžalobnom návrhu nestal a obžalovaný ho teda nespáchal.

Vykonané dôkazy teda nielenže pripúšťajú dve protichodné a navzájom sa vylučujúce verzie (možnosti) skutkového riešenia, ale zároveň nepostačujú na to, aby bolo možné spoľahlivo vyvodíť jednoznačný a nepochybný záver o tejto podstatnej skutkovej otázke, teda o tom, ktorá z uvedených dvoch verzií (možností) zodpovedá skutočnosti. Záver o vine musí byť totiž založený na jednoznačne zistených a bezpečne preukázaných faktoch a nie na domnienkach založených na pravdepodobnosti, v danej veci konkrétne prezentovaných v písomnom odôvodnení odvolania prokurátorom iným, pritom výlučne v neprospech obžalovaného, hodnotením dôkazov, než aké urobil súd prvého stupňa. Takýto záver nemožno však vyvodíť len na podklade dôkazov, na ktoré poukazoval v odvolaní prokurátor, keď tieto dôkazy i ďalšie vo veci súdom prvého stupňa vykonané dôkazy a z nich predovšetkým obhajobné tvrdenia obžalovaného i dôkazy, na ktoré poukázal súd prvého stupňa i odvolací súd už v predchádzajúcom zrušujúcom uznesení, pripúšťajú aj druhú, protichodnú a vylučujúcu verziu (možnosť), podľa ktorej sa skutok uvedený v obžalobnom návrhu nestal a obžalovaný ho teda nespáchal. Dôkazy z prípravného konania i z hlavného pojednávania, na ktoré poukazoval v odvolaní prokurátor, umožňovali vyvodzovať len podozrenie, že žalovaný skutok sa mohol stať spôsobom uvedeným v obžalobnom návrhu a že ho obžalovaný mohol spáchať, ale zároveň, najmä keď vykonané dôkazy pripúšťajú záver aj o druhej možnosti skutkového riešenia, ktorá je pre obžalovaného priaznivejšia a keď nevylučujú jeho obhajobu, že nekonal spôsobom uvedeným v obžalobnom návrhu a žalovaný skutok sa nestal, nepostačujú na jednoznačný a nepochybný záver o jeho vine.

Zo zásady prezumpcie nevinu uvedenej v § 2 ods. 4 Tr.por. vyplýva totiž nielen zásada „in dubio pro reo“ (v pochybnostiach v prospech obžalovaného), ale aj to, že obvinenému musí byť vina preukázaná. Vzhľadom na to, že nebolo možné jednoznačne a bez pochybností určiť, ktorá z dvoch možností skutkového riešenia zodpovedá skutočnosti, okresný súd správne zvolil tú, ktorá je pre obžalovaného priaznivejšia a podľa § 285 písm. a/ Tr.por. ho spod obžaloby oslobodil. Použitie zásady „in dubio pro reo“ (v pochybnostiach v prospech obžalovaného) vyplývajúcej z ustanovenia § 2 ods. 4 Tr.por. prichádza do úvahy práve vtedy, keď pochybnosti, ktoré vznikli v trestnom konaní o niektorej skutočnosti trvajú, a tak je tomu aj v posudzovanom prípade, aj po vykonaní a zhodnotení všetkých dostupných a potrebných dôkazov na náležité zistenie skutkového stavu. Okresný súd takto postupoval, preto jeho záver o oslobodení obžalovaného D. Q. zodpovedá stavu veci a zákonu.

Odvolací súd po preskúmaní veci, vzhľadom na už uvedené dôvody, dospel k rovnakým skutkovým a právnym záverom ako súd prvého stupňa a osvojil si tiež dôvody a úvahy, ktorými okresný súd rozviedol a vysvetlil svoje zistenia a právne závery, preto odvolacie námietky prokurátora nepovažoval za dôvodné. Smerovali totiž vo svojej podstate len do hodnotenia vykonaného dokazovania, ktoré prokurátor navrhol vyhodnotiť inak, než urobil okresný súd. V tomto smere treba uviesť, že každý orgán trestného konania hodnotí vykonané dôkazy podľa § 2 ods. 12 Tr.por. v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov a podľa vlastného vnútorného presvedčenia. Odvolací súd nemôže preto vstupovať do tohto hodnotenia dôkazov a nariadiť súdu nižšieho stupňa, k akým záverom má dospieť. Na základe týchto úvah možno potom vysloviť, že ak prvostupňový súd dospeje k určitému záveru a tento záver je výsledkom logického konania a uvažovania, nemožno mu potom vytknúť žiadne pochybenie. Tak je tomu aj v posudzovanej veci. Ako už bolo uvedené, súd prvého stupňa v napadnutom rozsudku sa starostlivo a dôsledne zaoberal všetkými vo veci vykonanými dôkazmi a tieto správne a podrobne vyhodnotil podľa zásad uvedených v ustanovení § 2 ods. 12 Tr.por. Jeho rozhodnutie je takto správne a v súlade so zákonom, lebo má dostatočnú oporu vo vykonanom dokazovaní.

Vzhľadom na už uvedené dôvody odvolací súd nepovažoval odvolacie námietky prokurátora za dôvodné, preto odvolanie prokurátora podľa § 319 Tr.por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.